

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 94.

Tolvte Session.

43de Møde.

Løvedagen den 8de December Kl. 1.

(Fortsat.)

Bjerring (forts.): Der blev da forelagt i det Fjerte 10 saadanne „finansielle“ Love. De bleve alle forelagte først i Folkethinget. — Møting blev dengang forelagt først i Folkethinget; det er en Erkjendelse, som jeg skal give det aftraadte Ministerium, at det i dette Punkt var temmelig consequent — men man var slet ikke consequent med Hensyn til at lade Bevillingsparagraffen fremtræde i alle saakaldte finansielle Love; thi af de 10 saaledes fremlagte Lovudkast vare de fem med, de fem uden Paragraffen. Det var næsten, som om man havde havt den Tanke, at for Ligelighedens Skyld skulde hveranden af saadanne Love have Paragraffen. Af de 5, der vare forelagte uden Bevillingsparagraff, var der to, som ikke kom til endelig Behandling; de tre derimod bleve vedtagne i Folkethinget, uden at dette tilføiede Bevillingsparagraffen; og derefter ligeledes vedtagne af Landstinget.

Af de 5 Love, som vare forelagte af Ministeriet med Bevillingsparagraffen, kom de to ikke til endelig Behandling; men de 3 kom til endelig Behandling; i dem alle 3 satte Landstinget Bevillingsparagraffen ud, og ved dem alle gif Folkethinget ind derpaa. Det Samme var Tilfældet med en Lov, som var fremkommet i Folkethinget ad privat Vej, nemlig den om Afhændelse af beneficeret Gods, hvor Folkethinget havde sat Bevillingsparagraffen ind;

ogsaa her satte Landstinget den ud, og Folkethinget gif ind derpaa. Der udkom altsaa forrige Samling ingen Lov med Bevillingsparagraffen. Den sidste ærede Taler har ytret, at den væsentlige Grund til, at man issjor satte Bevillingsparagraffen ud, var den, at den var indført i Lovforslagene af Ministeriet. Derom kan jeg ikke sige Andet, end at det for mit Vedkommende bestemt ikke har været min Grund. Det vil vistnok erindres af flere af Thingets ærede Medlemmer, at den Part, som jeg tog i Forhandlingerne, væsentlig betragtede Sagen fra den principielle Side, fra Grundlovens Standpunkt. Jeg er endogsaa for mit Vedkommende istand til at ophylse lige det Møde; thi i det første Foredrag, jeg tillod mig at holde i Landstinget forrige Aar om denne Sag, udhævede jeg udtrykkeligt, at tidligere Ministre ogsaa havde fremlagt saadanne Love med denne Bevillingsparagraff. Rigtignok begif jeg dengang en Feil, idet jeg kun ansørte Loven af 21de December 1858 om Redningsvæsenet; jeg oversaae, at der var tidligere Exempler derpaa, nemlig: Loven af 15de Februar 1857 om Gagetillæg for 1857—58, Loven af samme Dato om Lønninger ved Seminarierne, Loven af 29de December 1857 om Gagetillæg for 1858—59 og Loven af 12te Januar 1858 om Lønninger for Embedsmænd ved Universitetet. Naar man nu seer notere herpaa, skulde man troe, at Meningen hos tidligere Ministerier havde været, at Lønningslove og Gagetillægslove skulde fremlægges med denne Bevillingsparagraff; men heller ikke deri har der været Consequents; thi i 10de Samling blev der netop af Ministeriet forelagt en af disse Love, nem-